

hans ondsindede Lunefuldhed overfor de Fremmede.

Skønt Per i Forvejen gennem Forvalterens Fortællinger var bleven forberedt paa disse pludselige Stemningsomslag hos sin Vært, var han lidt i Tvivl om, hvorledes han skulde opfatte de skulende Blikke, hvormed denne paa det sidste havde mødt ham. Han begyndte at ængstes for maaske at have misbrugt Familjens Gæstfrihed, og han benyttede nu Køreturen til at føle sig for hos Hofjægermesterinden. Men denne erklærede rent ud, at dersom han tænkte paa at rejse allerede nu, vilde baade hun og hendes Mand opfatte det, som om han ikke havde befundet sig vel paa Kærsholm, og de maatte da i høj Grad beklage, at de nogensinde havde opfordret ham til at blive der.

Per var meget glad for denne kraftfulde Forsikring, — ogsaa fordi den ligesom virkede tilbage paa Hensynet til Jakobe. Og han befandt sig paa Resten af Køreturen i den fornøjeligste Stemning.

Afstanden fra Kærsholm til Bøstrup Præstegaard var fem-seks Kilometer. Under stærk Stigning førte Vejen op over Bakkerne og fulgte derefter temmelig nøje Engdragets Bugtninger. Det var stille Vejr; men Himlen var let overskyet, saa Solen generede ikke. Til den ene Side havde man Udsigt over den grønne Dal med den slangebugtede